

BUNTNIK (1) *sb m*

G pl buntników.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Uczestnik przymierza, sojuszu, związku, stronnictwa; socialis Mącz: Socialis exercitus, Woysko z buntników zebrane. Mącz 398b.

Cf **BUNTOWNIK**

KN